

както казахъ, зафашихъ высоки мѣста въ Имперіѣ-тѣ), които можяхъ да познахътъ нуждѣ-тѣ и ползѣ-тѣ на такыва заведенія, и можахъ, като патриоти, да спомогнатъ за учрѣжденіе-то и распространіе-то имъ.

Обаче много ли сѣ были тѣя училища, въ какво състояніе сѣ были, само въ едни-ты монастыри ли сѣ ся нахождали, или и въ градове-ты, тука нѣма да издырямъ; щѣ заблещѣ само, че въ каквы-то мѣста и да сѣ были тѣя училища най много, обаче тѣя трѣбвало по' въ съврѣшенно състояніе да ся нахождатъ въ столицѣ-тѣ на Имперскы-ты Българе, въ Тессалоникѣ, която е была и столица на Македонскѣ-тѣ Епархіѣ. Това ся потврѣдява отъ тука, че Константинъ (Кирилъ) е былъ философъ Тессалонитскый, сирѣчь профессоръ, може и директоръ на Тессалонитскы-ты училища; на Гръцкы ли? нѣ, на Българскы. Това исто-то ся повтара и въ вложено-то мѣсто въ дѣтопись-тѣ Несторовѣ, дѣто е речено, че въ Тессалоникѣ философъ Львъ ималъ двама сынове (Меѳодій и Константинъ), които знаели Славянскый (Българскый) языкъ, весма учени и философи. Да не е былъ за това и баща имъ профессоръ?

И така начало-то на писменность-тѣ въ Българскѣ-тѣ Дръжавѣ дѣйствително ся начина отъ Кирилла и Меѳодія, и е само сѣтнина и распространіе на писменность-тѣ на Имперскы-ты Българе; нѣ кога ся нача у тѣхъ, не можемъ опрѣдѣли, сега можемъ каза' само това, че тѣи пріяхъ отъ свой-ты добры съграждане Гръци и буквы-ты и вѣрѣ-тѣ заедно, и че това не ся случи изеднѣжъ, и не ся введе отъ единъ человекъ, нѣ поштѣнна, и е влязало въ употрѣбленіе у различни лица въ исто-то вѣрѣмя.

Истина, че нѣмаме никаквы особенны памятници за писменность-тѣ на Имперскы-ты Българе, сир. до вѣрѣмена-та на Константина и Меѳодія, зашто вѣрѣмя-то яде, и мы нѣмаме подлинници и на начало-то на XI-то столѣтіе.

Понятія-та, които изложихъ за Българскѣ-тѣ писменность сѣ еднаквы почти съ понятія-та за прѣвода Св. Писаніе и служебны-ты книги на Българскый языкъ; зашто едно-то не е могло да ся случи безъ друго-то: обращеніе-то въ Христѣ-